

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **Ł. Ż. i M. Ż.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2024 r.

wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

o wyłączenie od udziału w sprawie IV KK 571/23 SSN Ryszarda Witkowskiego w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił:

wniosek o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt IV KK 571/23 pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego S. sp. z o.o. pismem z dnia 12 czerwca 2024 roku wniósł o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. IV KK 571/23. W uzasadnieniu wniosku wskazał, iż – jego zdaniem – sędzia Ryszard Witkowski nie stanowi niezawisłego i bezstronnego sądu, który to standard określony został w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Treść wniosku nakazuje uznać, że brak owego przymiotu autor wniosku wywodzi z kwestii powołania sędziego Ryszarda Witkowskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia

2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. W ocenie wnioskującego, rozpoznanie kasacji przez SSN Ryszarda Witkowskiego skutkować będzie brakiem gwarancji ostateczności takiego orzeczenia, naruszenia art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

W zaistniałym układzie procesowym wniosek o wyłączenie sędziego Ryszarda Witkowskiego zarejestrowany w Sądzie Najwyższym pod sygn. IV KK 571/23 (KRI 491) należało pozostawić bez rozpoznania.

Lektura akt sprawy wskazuje bowiem, iż postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2024 roku, sygn. akt IV KK 571/23 (KRI 413), rozpoznano już wniosek o wyłączenie tego sędziego Sądu Najwyższego, złożony przez tego pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, z przywołaniem tych samych okoliczności. Mimo orzeczenia o pozostawieniu tego wniosku bez rozpoznania, procedowanie związane z podjęciem rozstrzygnięcia w tym zakresie niewątpliwie zostało zakończone. Zgodnie zaś z treścią art. 41a k.p.k., wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania. Wykładnia tego przepisu nie budzi najmniejszych wątpliwości, iż nie jest możliwe ponowne rozpoznanie wniosku opartego na tych samych podstawach, choćby jego „rozpoznanie” polegało na „pozostawieniu go bez rozpoznania” z przyczyn merytorycznych, jak miało to miejsce w przypadku orzeczenia z dnia 4 kwietnia 2024 roku. Wobec powyższego, złożenie przez ten sam podmiot powtórnego wniosku opartego o te same okoliczności faktyczne nie mogło doprowadzić do jego ponownego rozpoznania, o czym jednoznacznie stanowi art. 41a k.p.k.

W świetle zaistniałych okoliczności wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego należało pozostawić bez rozpoznania.

[J.J.]

[ms]

